2024/1799

10.7.2024

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/1799

ze dne 13. června 2024

o společných pravidlech na podporu oprav zboží a o změně nařízení (EU) 2017/2394 a směrnic (EU) 2019/771 a (EU) 2020/1828

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771 ([4]) sleduje cíl zlepšit fungování vnitřního trhu a zároveň dosáhnout vysoké úrovně ochrany spotřebitele a větší oběhovosti v rámci hospodářství. Tato směrnice sleduje v kontextu zelené transformace cíl zlepšit fungování vnitřního trhu a zároveň podpořit udržitelnější spotřebu, čímž doplňuje cíl sledovaný směrnicí (EU) 2019/771.

(2) Pro dosažení těchto cílů, a zejména za účelem usnadnění přeshraničního poskytování služeb a hospodářské soutěže mezi opraváři zboží zakoupeného spotřebiteli na vnitřním trhu, je nezbytné stanovit jednotná pravidla na podporu oprav zboží zakoupeného spotřebiteli, a to v rámci odpovědnosti prodávajícího, která je stanovena směrnicí (EU) 2019/771, a nad rámec této odpovědnosti. Pravidla na podporu oprav a opětovného použití zboží zakoupeného spotřebiteli mimo rámec stávající odpovědnosti prodávajícího stanovené směrnicí (EU) 2019/771 členské státy již zavedly nebo zvažují jejich zavedení. Rozdílné závazné vnitrostátní předpisy v této oblasti představují skutečné nebo potenciální překážky fungování vnitřního trhu a nepříznivě ovlivňují přeshraniční transakce hospodářských subjektů působících na tomto trhu. Tyto subjekty by mohly být nuceny přizpůsobit své služby tak, aby byly v souladu s různými závaznými vnitrostátními předpisy, a být vystaveny dodatečným transakčním nákladům na získání nezbytného právního poradenství ohledně požadavků právních předpisů členského státu obvyklého bydliště spotřebitele, které se použijí podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ([5]), a dále by mohly být nuceny odpovídajícím způsobem přizpůsobit své smlouvy o poskytování opravárenských služeb. To se dotkne zejména malých a středních podniků, které tvoří většinu odvětví opravárenství. Právní roztříštěnost by mohla rovněž negativně ovlivnit důvěru spotřebitele v přeshraniční opravy kvůli nejistotě ohledně faktorů, které jsou důležité pro rozhodnutí o opravě zboží.

(3) Za účelem omezení předčasné likvidace životaschopného zboží zakoupeného spotřebiteli a k motivování spotřebitelů k delšímu používání jejich zboží je nezbytné posílit ustanovení týkající se oprav zboží, která spotřebitelům umožní dosáhnout na cenově dostupné opravárenské služby provedené poskytovatelem, kterého si vyberou. Opravy by měly vést k udržitelné spotřebě, protože je pravděpodobné, že v důsledku oprav vznikne méně odpadu způsobeného vyřazeným zbožím, sníží se poptávka po zdrojích včetně energie, vyvolaná procesem výroby

([1]) Úř. věst. C 293, 18.8.2023, s. 77.
([2]) Úř. věst. C, C/2023/1330, 22.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1330/oj.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 30. května 2024.
([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o prodeji zboží, o změně nařízení (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES a o zrušení směrnice 1999/44/ES (Úř. věst. L 136, 22.5.2019, s. 28).
([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

a prodeje nového zboží nahrazujícího vadné zboží, a rovněž vznikne méně emisí skleníkových plynů. Tato směrnice podporuje udržitelnou spotřebu s cílem dosáhnout přínosů pro životní prostředí podporou životního cyklu zboží zahrnujícího opětovné použití, opravu a renovaci a současně přinést výhody spotřebitelům úsporou nákladů spojených s novými nákupy v krátkodobém horizontu.

(4) Chování spotřebitelů zahrnuje celou řadu aspektů. Při volbě mezi opravou a nákupem nového zboží hrají klíčovou roli kritéria rozhodování, jako jsou ekonomická výhodnost, trvanlivost, dostupnost, blízkost opravárenských služeb a jejich časová náročnost. Spotřebitele mohou od opravy odradit různé překážky. Cílem této směrnice je některé z těchto překážek odstranit.

(5) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1781 ([6]) stanoví zejména požadavky na straně nabídky, které sledují cíl udržitelnějšího designu výrobků ve fázi výroby. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/825 ([7]) stanoví požadavky na straně poptávky, které zajišťují poskytování lepších informací o trvanlivosti a opravitelnosti zboží v místě prodeje, což by mělo spotřebitelům umožnit činit informovaná rozhodnutí o udržitelném nákupu. Cílem této směrnice je doplnit uvedené požadavky na straně nabídky a poptávky tím, že podporuje opravy a opětovné použití v poprodejní fázi mimo rámec odpovědnosti prodávajícího. Dále by směrnice (EU) 2019/771 měla být změněna tak, aby podporovala opravu v rámci odpovědnosti prodávajícího. Tato směrnice tak v kontextu Zelené dohody pro Evropu sleduje cíle podpory udržitelnější spotřeby, oběhového hospodářství a zelené transformace.

(6) Touto směrnicí by neměla být dotčena svoboda členských států upravovat jiné aspekty smluv o poskytování opravárenských služeb, než jsou ty, které jsou harmonizovány právem Unie. Touto směrnicí by rovněž neměla být dotčena svoboda členských států upravovat aspekty obecného smluvního práva, například pravidla uzavírání, platnosti, neplatnosti nebo účinku smluv, včetně důsledků ukončení smlouvy, pokud tato směrnice tyto aspekty obecného smluvního práva neupravuje, ani právo na náhradu újmy. Touto směrnicí by nemělo být dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/988 ([8]), zejména v případě stažení výrobku z oběhu z důvodu bezpečnosti.

(7) Je-li to slučitelné s povinnostmi stanovenými v této směrnici a v jiném platném právu Unie, měly by mít členské státy i nadále možnost zachovat nebo zavést ustanovení o jiných aspektech podpory oprav zboží, která by mohla doplnit pravidla stanovená v této směrnici, například pokud jde o obchodní záruky, existenci středisek opravárenských služeb nebo finanční pobídky k opravě.

(8) Aby bylo možné plně využít výhod této směrnice, měla by se vztahovat na veškeré zboží. Ustanovení týkající se povinností provést opravu a poskytovat informace, jak je uvedeno v této směrnici, by se však měla vztahovat pouze na zboží, pro které jsou požadavky na opravitelnost stanoveny právními akty Unie.

(9) Požadavky na opravitelnost by měly zahrnovat všechny požadavky podle právních aktů Unie, které zajišťují, že zboží může být opraveno, mimo jiné požadavky podle rámce pro ekodesign uvedeného v nařízení (EU) 2024/1781, aby bylo možno pokrýt širokou škálu zboží, jakož i budoucí vývoj v jakékoli jiné oblasti práva Unie.

(10) Opraváři mají spotřebitelům poskytovat klíčové informace o svých opravárenských službách. Má-li se spotřebitelům usnadnit svobodná volba při rozhodování se o tom, u koho si zboží nechají opravit, a napomoci jim při určování a výběru vhodných opravárenských služeb, měly by mít opraváři možnost dobrovolně používat standardizovaný evropský informační formulář o opravě uvedený v příloze I této směrnice. Evropský informační formulář o opravě

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1781 ze dne 13. června 2024 o vytvoření rámce pro stanovení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků, o změně směrnice (EU) 2020/1828 a nařízení (EU) 2023/1542 a o zrušení směrnice 2009/125/ES (Úř. věst. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([7]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/825 ze dne 28. února 2024, kterou se mění směrnice 2005/29/ES a 2011/83/EU, pokud jde o posílení postavení spotřebitelů v rámci zelené transformace prostřednictvím lepší ochrany před nekalými praktikami a prostřednictvím poskytování lepších informací (Úř. věst. L, 2024/825, 6.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj).

([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/988 ze dne 10. května 2023 o obecné bezpečnosti výrobků, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES a směrnice Rady 87/357/EHS (Úř. věst. L 135, 23.5.2023, s. 1).

by měl obsahovat klíčové parametry, které ovlivňují rozhodování spotřebitelů o opravě, jako je povaha vady, cena a lhůta, v níž se opravář zavazuje opravu provést. Pokud opravář nabízí další služby, jako je přeprava, měly by být uvedeny individuální náklady na tyto služby. Informace v evropském informačním formuláři o opravě by spotřebitelům měly být poskytovány jasným a srozumitelným způsobem a v souladu s požadavky na přístupnost podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ([9]). Evropský informační formulář o opravě by mohl spotřebitelům umožnit posoudit a snadno porovnat opravárenské služby, včetně alternativních nabídek oprav, a usnadnit poskytování informací o opravárenských službách, a to zejména mikropodnikům a malým a středním podnikům. Opraváři by získali větší právní jistotu, neboť pokud by správně použili a vyplnili evropský informační formulář o opravě, jejich právní povinnosti by tím byly považovány za splněné, zejména pokud jde o určité informace poskytované před uzavřením smlouvy podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ([10]). Standardizované předkládání klíčových informací prostřednictvím evropského informačního formuláře o opravě by zlepšilo jasnost a transparentnost a přispělo by k větší důvěře spotřebitelů v opravárenské služby.

(11) Pokud opravář poskytne evropský informační formulář o opravě, měl by tak učinit v přiměřené lhůtě, která by měla odpovídat co nejkratší době po podání žádosti a před tím, než je spotřebitel vázán smlouvou o poskytování opravárenských služeb. Není-li evropský informační formulář o opravě poskytnut, měl by mít spotřebitel rovněž možnost uzavřít s opravářem smlouvu o poskytování opravárenských služeb na základě informací poskytnutých před uzavřením smlouvy jinými prostředky v souladu se směrnicí 2011/83/EU.

(12) Evropský informační formulář o opravě by měl být poskytován bezplatně. Existují však situace, kdy opravář potřebuje provést diagnostickou službu, tj. zkontrolovat zboží, aby určil povahu vady nebo druh opravy. V takových případech by opravář měl mít možnost žádat, aby nezbytné náklady, které mu vzniknou, včetně nákladů práce nebo nákladů na přepravu, hradil spotřebitel. V souladu s informacemi poskytovanými před uzavřením smlouvy a dalšími požadavky stanovenými ve směrnici 2011/83/EU by měla opravář informovat spotřebitele o těchto nákladech dříve, než spotřebitel požádá o diagnostickou službu a před poskytnutím evropského informačního formuláře o opravě. Spotřebitelé by měli mít možnost upustit od žádosti o diagnostickou službu, pokud považují náklady na provedení diagnostické služby za příliš vysoké. Pokud se spotřebitel rozhodne, že si zboží opravit nechá, měla by mít opravář možnost tyto náklady odečíst od ceny opravy. Tím nejsou dotčena pravidla členských států týkající se povinného odpočtu těchto nákladů. Odpočet by mohl být sdělen prostřednictvím evropského informačního formuláře o opravě.

(13) Opraváři by neměli po dobu alespoň 30 kalendářních dnů měnit podmínky opravy, které uvedli v evropském informačním formuláři o opravě, včetně ceny za opravu. Opravář a spotřebitel by však měli mít možnost dohodnout se na delší lhůtě. Spotřebitelům by se tak zajistil dostatek času na porovnání různých nabídek oprav. Pokud je smlouva o poskytování opravárenských služeb uzavřena na základě evropského informačního formuláře o opravě, měly by informace o podmínkách opravy a ceně obsažené v tomto formuláři tvořit nedílnou součást smlouvy o poskytování opravárenských služeb, čímž jsou vymezeny povinnosti opraváře podle této smlouvy. Nedodržení těchto smluvních povinností se řídí platným vnitrostátním právem.

(14) Pokud se opravář rozhodne poskytnout evropský informační formulář o opravě a spotřebitel přijme podmínky v něm stanovené, měl by mít povinnost opravu provést. Členské státy by měly stanovit přiměřené a účinné prostředky nápravy pro spotřebitele pro případ, že opravář opravárenskou službu neprovede, poté co spotřebitel přijal evropský informační formulář o opravě. Tyto prostředky nápravy by mohly zahrnovat náhradu nákladů zaplacených za diagnostickou službu.

(15) Směrnice (EU) 2019/771 ukládá prodávajícím povinnost opravit zboží v případě nesouladu, který existoval v době dodání zboží a který se projeví během doby odpovědnosti. V případě, že se tato povinnost neuplatňuje, předčasně se likviduje velké množství vadného, ale jinak životaschopného zboží. Aby byli spotřebitelé v takových situacích motivováni k opravě zboží, měla by tato směrnice uložit výrobcům povinnost provést na žádost spotřebitele opravu

([9]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ze dne 17. dubna 2019 o požadavcích na přístupnost u výrobků a služeb (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 70).

([10]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

zboží, na které se vztahují požadavky na opravitelnost stanovené právními akty Unie, neboť tyto požadavky na opravitelnost jsou určeny výrobcům. Pokud jde o zboží uváděné na trh Unie, tato povinnost by se měla vztahovat na výrobce usazené v Unii i mimo ni. Kromě toho by tato směrnice neměla zpochybňovat svobodu ekonomické volby výrobců zastavit výrobu zboží, aniž by byla v příslušných případech dotčena povinnost poskytovat náhradní díly a nástroje podle práva Unie.

(16) Vzhledem k tomu, že povinnost provést opravu uložená výrobcům podle této směrnice se vztahuje na vady, které nejsou způsobeny nesouladem zboží s kupní smlouvou, měli by mít výrobci možnost poskytnout opravu za cenu uhrazenou spotřebitelem nebo bezplatně. Účtování ceny by mělo podnítit výrobce k vytváření udržitelných obchodních modelů, včetně poskytování opravárenských služeb. Tato cena může zohledňovat například náklady práce, náklady na náhradní díly, náklady na provoz opravárenského zařízení a obvyklou marži. Cena by měla být přiměřená, což znamená, že by měla být stanovena tak, aby spotřebitele záměrně neodrazovala od využívání povinnosti výrobců provést opravu. Cena **a** podmínky opravy by měly být dohodnuty ve smlouvě mezi spotřebitelem a výrobcem a spotřebitel by měl mít i nadále možnost se svobodně rozhodnout, zda tato cena a podmínky jsou přijatelné. Potřeba takové smlouvy a konkurenční tlak ze strany ostatních opravářů by měly vést výrobce, kteří mají povinnost provést opravu, k udržení ceny ve výši přijatelné pro spotřebitele. Povinnost provést opravu lze rovněž splnit bezplatně, pokud se na vadu vztahuje obchodní záruka, například v souvislosti se zaručenou trvanlivostí zboží. Aby byli spotřebitelé motivováni nechat si zboží opravit mimo zákonnou záruku, měl by být výrobce schopen nabídnout po dobu trvání opravy zapůjčení srovnatelného zboží, které by mělo být vráceno, jakmile spotřebitel obdrží opravené zboží.

(17) Bylo by přínosné, kdyby oprava mohla být provedena co nejblíže spotřebiteli, aby se předešlo zbytečným nákladům na přepravu a emisím. Výrobci a v příslušných případech zplnomocnění zástupci, dovozci a distributoři by měli mít možnost splnit svou povinnost provést opravu formou subdodávky, například pokud nedisponují opravárenskou infrastrukturou nebo pokud opravu může provést opravář, který se nachází blíže spotřebiteli. Měli by však i nadále nést odpovědnost za povinnost provést opravu.

(18) Podle požadavků stanovených v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle nařízení (EU) 2024/1781 nebo v prováděcích opatřeních přijatých podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ([11]) mají výrobci poskytovat přístup k náhradním dílům, informacím o opravách a údržbě nebo jakýmkoli softwarovým nástrojům, firmwaru nebo podobným pomocným prostředkům souvisejícím s opravami. Uvedené požadavky zajišťují technickou proveditelnost oprav nejen výrobcem, ale i jinými opraváři. V důsledku toho budou mít opraváři a v příslušných případech spotřebitelé přístup k náhradním dílům a informacím a nástrojům souvisejícím s opravami v souladu s právními akty Unie a spotřebitelé budou mít širší výběr opravářů nebo v příslušných případech možnost provést opravy sami. Dostupnost náhradních dílů by měla být zajištěna alespoň po dobu stanovenou v právních aktech Unie. Výrobci, kteří zajišťují dostupnost náhradních dílů a nástrojů ke zboží, na něž se vztahují právní akty uvedené v příloze II této směrnice, ať už z důvodu odpovídajících právních povinností podle práva Unie, nebo dobrovolně, by měli účtovat přiměřenou cenu, která neodrazuje od přístupu k těmto náhradním dílům a nástrojům, a tudíž nebrání opravám. Uvedená opatření by se měla doplnit tak, aby výrobci nesměli používat žádná smluvní ustanovení, ani hardwarové nebo softwarové techniky, které brání opravě zboží, na něž se vztahují požadavky na opravitelnost stanovené v právních aktech Unie uvedených v příloze II této směrnice, pokud nejsou odůvodněny oprávněnými a objektivními faktory, včetně zamezení neoprávněnému užití děl a jiných předmětů chráněných právy duševního vlastnictví podle unijních a vnitrostátních právních aktů nebo jeho omezení, zejména směrnic Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ([12]), 2004/48/ES ([13]) a (EU) 2019/790 ([14]). To by proto mělo podpořit hospodářskou soutěž a přinést spotřebitelům lepší služby a nižší ceny oprav.

([11]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

([12]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10).

([13]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 45).

([14]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 92).

(19) Praktiky obchodníků, které spotřebitele vedou k domněnce, že jejich zboží nelze opravit z důvodu předchozí opravy nebo kontroly provedené nezávislým opravářem, neodborným opravářem nebo koncovými uživateli, nebo nepravdivá tvrzení, že taková oprava nebo kontrola vytváří rizika související s bezpečností, která tím klamou spotřebitele, by případně mohly představovat nekalé obchodní praktiky podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ([15]).

(20) Povinnost provést opravu by se měla uplatňovat i v případech, kdy je výrobce usazen mimo Unii. Aby spotřebitelé měli možnost obrátit se ohledně splnění této povinnosti na hospodářský subjekt usazený v Unii, stanoví tato směrnice posloupnost alternativních hospodářských subjektů, které v takových případech musí splnit povinnost výrobce provést opravu. To by mělo umožnit výrobcům, kteří se nacházejí mimo Unii, aby v rámci Unie zorganizovali provedení opravy a splnili svou povinnost provést opravu.

(21) Aby nedocházelo k nadměrnému zatěžování výrobců a aby se zajistilo, že budou schopni plnit svou povinnost provést opravu, měla by být tato povinnost omezena na zboží, pro které jsou požadavky na opravitelnost stanoveny v právních aktech Unie a v tom rozsahu, v jakém jsou v nich tyto požadavky stanoveny. Požadavky na opravitelnost nezavazují výrobce k opravě vadného zboží, ale zajišťují, aby zboží bylo opravitelné. Příkladem právních aktů Unie, které stanoví požadavky na opravitelnost, jsou akty v přenesené pravomoci přijaté podle nařízení (EU) 2024/1781 nebo prováděcí opatření přijatá podle směrnice 2009/125/ES, které vytvářejí rámec pro zlepšení environmentální udržitelnosti výrobků, nebo jiné příslušné právní akty Unie, jako je nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542 ([16]). Toto omezení povinnosti provést opravu by mělo zajistit, že se tato povinnost vztahuje pouze na zboží, které je opravitelné z podstaty svého designu. Příslušné požadavky na opravitelnost zahrnují požadavky na design zvyšující možnost demontáže zboží a zajištění dostupnosti řady náhradních dílů po minimální dobu. Povinnost provést opravu by měla odpovídat rozsahu požadavků na opravitelnost, například požadavky na ekodesign se mohou vztahovat pouze na určité součásti zboží nebo může být stanovena konkrétní lhůta pro zajištění dostupnosti náhradních dílů. Povinnost provést opravu podle této směrnice, jež spotřebitelům umožňuje uplatňovat nárok na opravu v poprodejní fázi přímo u výrobce, by měla doplnit požadavky na opravitelnost na straně nabídky stanovené například v nařízení (EU) 2024/1781 a podpořit poptávku spotřebitelů po opravách.

(22) Za účelem zajištění právní jistoty by tato směrnice měla v příloze II uvést seznam právních aktů Unie obsahujících požadavky na opravitelnost u příslušných kategorií zboží. Za účelem zajištění souladu s budoucím vývojem právních předpisů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o doplnění právních aktů Unie do přílohy II této směrnice v případě přijetí nových požadavků na opravitelnost. Komise by měla tyto právní akty doplnit co nejdříve, nejpozději však 12 měsíců po jejich zveřejnění. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([17]). Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(23) Tato směrnice sice ukládá výrobci povinnost provést opravu, ale zároveň usnadňuje spotřebiteli výběr opravárenských služeb jiných opravářů. Tento výběr bude usnadněn evropským informačním formulářem o opravě, který je dobrovolně poskytován nejen výrobcem, ale také opraváři, například prodávajícím nebo nezávislými opraváři, nebo vyhledáváním pomocí online platformy pro opravy. Vzhledem k tomu, že spotřebitelé budou muset za opravu zaplatit, budou pravděpodobně porovnávat možnosti oprav, aby si vybrali nejvhodnější opravárenské

([15]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

([16]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542 ze dne 12. července 2023 o bateriích a odpadních bateriích, o změně směrnice 2008/98/ES a nařízení (EU) 2019/1020 a o zrušení směrnice 2006/66/ES (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 1).

([17]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

služby pro své potřeby. Je tedy pravděpodobné, že se obrátí na nezávislé opraváře ve svém okolí nebo na prodávajícího, dříve než kontaktují výrobce, kteří se například mohou nacházet ve větší vzdálenosti od nich a jejichž cena může být vyšší kvůli nákladům na přepravu.

(24) V souladu se směrnicí (EU) 2019/771 by měl být výrobce osvobozen od povinnosti provést opravu, pokud je fakticky nebo právně nemožná. Výrobce by proto neměl mít možnost odmítnout opravu z čistě ekonomických důvodů, jako jsou náklady na náhradní díly, nebo pouze z toho důvodu, že předchozí opravu provedli jiní opraváři nebo případně spotřebitel. Vnitrostátní právní předpisy, kterými se provádí směrnice (EU) 2019/771 nebo předchozí směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ([18]), již používají kritérium nemožnosti opravy a vnitrostátní soudy je uplatňují.

(25) S cílem zvýšit informovanost spotřebitelů o dostupnosti opravy, a tím zvýšit i její pravděpodobnost, by měli výrobci nebo v příslušných případech zplnomocnění zástupci, dovozci nebo distributoři zpřístupněním informací spotřebitele informovat o své povinnosti provést opravu a o opravárenských službách. Informace by měly být k dispozici alespoň po celou dobu trvání povinnosti provést opravu, což by mohlo být chápáno tak, že začíná okamžikem uvedení na trh až do uplynutí doby platnosti požadavků na opravitelnost. V informacích by mělo být uvedeno zboží, na které se tato povinnost vztahuje, spolu s vysvětlením, že je oprava tohoto zboží zajišťována, například prostřednictvím subdodavatelů, a v jakém rozsahu. Tyto informace by měly být spotřebiteli snadno přístupné a měly by být poskytovány jasným a srozumitelným způsobem, aniž by o ně musel žádat, a v souladu s požadavky na přístupnost podle směrnice (EU) 2019/882. Výrobce by měl svobodně určit, jakým způsobem bude spotřebitele informovat, například viditelným a zřetelným způsobem prostřednictvím internetových stránek, prostřednictvím digitálního pasu výrobku nebo v místě prodeje, například pokud je výrobce prodávajícím.

(26) Za účelem podpory oprav by Komise měla zřídit evropskou online platformu pro opravy (dále jen „evropská online platforma“). Evropská online platforma by měla být rozdělena do vnitrostátních sekcí založených na společném online rozhraní a měla by obsahovat odkazy na vnitrostátní online platformy pro opravy (dále jen „vnitrostátní online platformy“), které splňují kritéria stanovená v této směrnici. Za tímto účelem by Komise měla vytvořit společné online rozhraní pro evropskou online platformu. Komise by měla rovněž odpovídat za zajištění údržby IT společného online rozhraní a odpovídat na technické či jiné dotazy uživatelů týkající se případného nesprávného fungování evropské online platformy. Evropská online platforma by měla být spotřebitelům přístupná bezplatně. Měla by mít rovněž možnost zahrnovat v příslušných případech prodávající renovovaného zboží, kupující vadného zboží určeného k renovaci nebo doplňkové tržní nástroje, jako jsou komunitně vedené iniciativy v oblasti oprav. Členské státy by měly pro tvorbu svých vnitrostátních sekcí na evropské online platformě buď používat společné online rozhraní, nebo zřídit či případně udržovat vnitrostátní online platformy, které splňují kritéria stanovená v této směrnici. Pokud členské státy využívají evropskou online platformu, mělo by být ponecháno na uvážení členských států, jakým způsobem budou vnitrostátní sekce naplňovat, například samoregistrací, hromadným importem údajů ze stávajících databází se souhlasem opravářů nebo podmíněním registrace předchozím schválením. Pokud to členské státy považují za nezbytné, měly by mít možnost stanovit podmínky pro přístup do vnitrostátních sekcí, jako je splnění kritérií odborné kvalifikace nebo prokázání dodržování platných dobrovolných evropských nebo vnitrostátních norem kvality pro opravy. Tyto podmínky by měly být nediskriminační a v souladu s právem Unie. Členské státy, které se rozhodnou stanovit pro přístup do svých vnitrostátních sekcí podmínky, by měly mít k dispozici dalších šest měsíců na zprovoznění své vnitrostátní sekce.

(27) Některé členské státy nebo podniky investovaly zdroje do rozvoje vnitrostátních online platforem v zájmu podpory oprav. Aby se zabránilo vytváření nadměrné administrativní zátěže a aby byla umožněna přiměřená flexibilita, měly by mít členské státy rovněž možnost rozhodnout se zachovat stávající vnitrostátní online platformu, která splňuje požadavky této směrnice. Pokud členský stát zachová nebo zřídí vnitrostátní online platformu, neměl by mít povinnost zřídit na evropské online platformě vnitrostátní sekci ani určit vnitrostátní kontaktní místa. Členské státy by si měly zvolit mezi zřízením vnitrostátní sekce na evropské online platformě, nebo zřízením vnitrostátní online

([18]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. L 171, 7.7.1999, s. 12).

platformy, která splňuje podmínky stanovené v této směrnici, a informovat o tom Komisi do 31. července 2026. Pokud budou uvedené vnitrostátní online platformy v provozu nejpozději dne 31. července 2027, budou přístupné prostřednictvím odkazu z evropské online platformy. Mohlo by se jednat o online platformy soukromého sektoru, veřejného sektoru nebo veřejného a soukromého sektoru.

(28) Evropská online platforma by měla zahrnovat uživatelsky vstřícné nástroje pro vyhledávání opravářů podle členských států. To by spotřebitelům pomohlo při posuzování a porovnávání výhod různých poskytovatelů opravárenských služeb, čímž by byli motivováni k tomu, aby se rozhodli pro opravu. Zatímco cílem evropské online platformy je usnadnit vyhledávání opravárenských služeb v podnikatelsko-spotřebitelských vztazích, členské státy by v zájmu podpory udržitelné spotřeby měly mít možnost rozšířit oblast působnosti své vnitrostátní sekce na evropské online platformě tak, aby zahrnovala prodávající renovovaného zboží, kupující vadného zboží určeného k renovaci nebo komunitně vedené iniciativy v oblasti oprav, jako jsou opravárenské kavárny („repair cafes“).

(29) Členské státy by měly jmenovat zástupce, který se má stát členem skupiny odborníků zřízené Komisí za účelem poskytování poradenství ohledně koncepce a fungování evropské online platformy, aby usnadňoval koordinaci mezi Komisí a členskými státy.

(30) Členské státy by rovněž měly určit vnitrostátní kontaktní místa, která budou odpovídat za úkoly související s řízením jejich vnitrostátních sekcí. Vnitrostátní kontaktní místa určená členskými státy by měla v příslušných případech dohlížet na údaje obsažené ve vnitrostátní sekci s cílem odhalit, identifikovat a odstranit neplatné informace v souladu s právem Unie.

(31) Komise by měla zajistit, aby evropská online platforma byla pro spotřebitele snadno a bezplatně přístupná. Evropská online platforma by měla spotřebitelům umožnit nalézt pro jejich vadné zboží vhodné opravárenské služby a v příslušných případech prodávající renovovaného zboží, kupující vadného zboží určeného k renovaci nebo komunitně vedené iniciativy v oblasti oprav, jako jsou opravárenské kavárny („repair cafes“). Spotřebitelé by měli mít možnost využívat vyhledávací funkce, aby mohli filtrovat pomocí různých prvků, jako jsou kategorie zboží, dostupnost dočasného náhradního zboží, ukazatele kvality a veškeré podmínky opravy, včetně místa, v němž se opravář nachází, a možnosti přeshraničního poskytování služeb. Evropská online platforma by měla být rovněž přístupná zranitelným spotřebitelům, včetně osob se zdravotním postižením, v souladu s platnými právními předpisy Unie týkajícími se přístupnosti.

(32) Funkce vyhledávání podle zboží by se mohla vztahovat na typ nebo značku zboží. Vzhledem k tomu, že opraváři nemohou před podáním žádosti o opravu vědět, o jakou konkrétní vadu se jedná, mělo by postačit, aby na evropské online platformě poskytli obecné informace o klíčových prvcích svých opravárenských služeb, které spotřebitelům umožní rozhodnout se, zda si dané zboží nechají opravit, zejména průměrnou lhůtu pro provedení opravy, dostupnost dočasného náhradního zboží, místo, kde spotřebitel zboží k opravě předá, a dostupnost doplňkových služeb. Opraváři a v příslušných případech prodávající renovovaného zboží, kupující vadného zboží určeného k renovaci nebo komunitně vedené iniciativy v oblasti oprav, jako jsou opravárenské kavárny („repair cafes“), by měli být vyzýváni k tomu, aby své informace na evropské online platformě pravidelně aktualizovali. V zájmu zvýšení důvěry spotřebitelů v opravárenské služby dostupné na evropské online platformě by měly být opraváři schopni prokázat, že dodržují určité normy pro opravy.

(33) Za účelem snadnějšího získání evropského informačního formuláře o opravě by součástí evropské online platformy měla být možnost spotřebitelů vyžádat si tento formulář přímo od opraváře prostřednictvím evropské online platformy, na níž tento formulář opravář dobrovolně zpřístupní.

(34) V zájmu zlepšení informovanosti spotřebitelů o evropské online platformě by Komise a členské státy měly podniknout vhodné kroky, například uvést odkaz na evropskou online platformu na příslušných vnitrostátních internetových stránkách nebo vést komunikační kampaně.

(35) Členské státy by měly zajistit, aby jejich vnitrostátní právní předpisy, a to i při provádění této směrnice ve vnitrostátním právu, byly plně v souladu se základními svobodami volného pohybu služeb a usazování zakotvenými ve Smlouvách. Touto směrnicí by neměla být dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/958 ([19]).

([19]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/958 ze dne 28. června 2018 o testu přiměřenosti před přijetím nové právní úpravy povolání (Úř. věst. L 173, 9.7.2018, s. 25).

(36) Členské státy by měly přijmout alespoň jedno opatření na podporu oprav. Tato opatření by mohla být finanční nebo nefinanční povahy. Opatření nefinanční povahy by mohla zahrnovat informační kampaně, podporu komunitně vedených iniciativ v oblasti oprav prostřednictvím přímých prostředků, jako je poskytnutí prostoru pro opravárenské laboratoře nebo místa pro setkávání, například v komunitních nebo kulturních centrech. Opatření finanční povahy by mohla mít například podobu poukázek na opravy, fondů na opravy, podpory nebo vytváření místních nebo regionálních online platforem pro opravy, organizování nebo financování vzdělávacích programů za účelem získání zvláštních dovedností v oblasti oprav a daňových opatření. V souvislosti s daňovými opatřeními v souladu s přílohou III směrnice Rady 2006/112/ES ([20]) se členské státy mohou v příslušných případech rozhodnout stanovit sníženou sazbu daně z přidané hodnoty, pokud jde o poskytování opravárenských služeb týkajících se spotřebičů pro domácnost, obuvi a koženého zboží, oděvů a bytového textilu, včetně spravování a přešívání. V této souvislosti by Komise mohla případně zvážit předložení návrhu na změnu přílohy III uvedené směrnice. Tato opatření by mohla být přijata na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni. Členské státy by měly Komisi oznámit jedno nebo více opatření přijatých na podporu oprav s cílem usnadnit výměnu osvědčených postupů. Komise by měla informace o těchto opatřeních zveřejnit.

(37) Je nezbytné, aby členské státy stanovily sankce za porušení vnitrostátních ustanovení přijatých podle této směrnice a zajistily jejich prosazování. Stanovené sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.

(38) Komise by měla umožnit vypracování dobrovolné evropské normy kvality pro opravárenské služby například tím, že podpoří a usnadní dobrovolnou spolupráci na této normě mezi podniky, veřejnými orgány a dalšími zúčastněnými stranami, jako jsou nezávislí opraváři a komunitně vedené iniciativy v oblasti oprav, nebo tak, že podá žádost o vypracování normy evropským normalizačním organizacím. Evropská norma kvality pro opravárenské služby by mohla posílit důvěru spotřebitelů v opravárenské služby v celé Unii. V takové normě by mohly být obsaženy ty aspekty, které ovlivňují rozhodování spotřebitelů o opravě, jako je lhůta pro provedení opravy, dostupnost dočasného náhradního zboží, záruky kvality, jako je obchodní záruka na opravu, a dostupnost doplňkových služeb nabízených opraváři, jako je odstranění, instalace a přeprava.

(39) Ustanoveními o prosazování stanovenými v této směrnici není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828 ([21]).

(40) S cílem motivovat spotřebitele, aby pro uvedení zboží do souladu v rámci odpovědnosti prodávajícího zvolili opravu, a podporovat tedy opravu, pokud se pro ni spotřebitel rozhodne jako pro prostředek nápravy k uvedení zboží do souladu, by směrnice (EU) 2019/771 měla být změněna tak, aby se doba odpovědnosti prodloužila o 12 měsíců, jež by měly být připočteny ke zbývající době odpovědnosti za zboží. Toto prodloužení by se mělo použít jednou. Členské státy by však mohly dále motivovat k opravě tím, že stanoví další rozšíření odpovědnosti prodávajícího, pokud k opravě dojde znovu. Členské státy by rovněž mohly zavést nebo zachovat pravidla pro prodloužení odpovědnosti prodávajícího v případě opravy na dobu delší než 12 měsíců. V souladu se směrnicí (EU) 2019/771 by v případě prodloužení doby odpovědnosti měl prodávající nést odpovědnost za jakýkoli nesoulad, který existoval v době dodání zboží a který se projeví během zbývající doby odpovědnosti za zboží, která zahrnuje i prodloužení. Prodloužením doby odpovědnosti by neměla být dotčena práva spotřebitelů stanovená ve směrnici (EU) 2019/771. Touto směrnicí by neměly být dotčeny členské státy, které zavádějí nebo ponechávají v platnosti ustanovení, jež stanoví delší prodloužení doby odpovědnosti pouze pro opravené díly v souladu se směrnicí (EU) 2019/771. S ohledem na flexibilitu, kterou poskytuje směrnice (EU) 2019/771, by členské státy, které nestanoví pevné lhůty pro odpovědnost prodávajícího nebo stanoví pouze promlčecí lhůtu u prostředků nápravy, měly zajistit, aby odpovědnost prodávajícího nebo promlčecí lhůty pro prostředky nápravy v případě opravy odpovídaly alespoň dvěma letům a 12 měsícům, což odpovídá minimální době odpovědnosti prodávajícího stanovené ve směrnici (EU) 2019/771 a minimálnímu prodloužení této doby v případě opravy. Prodloužení doby odpovědnosti by podpořilo udržitelnou spotřebu a přispělo by k oběhovému hospodářství.

(41) S cílem podpořit opravu v rámci odpovědnosti prodávajícího ve prospěch spotřebitelů a v zájmu ochrany životního prostředí by směrnice (EU) 2019/771 měla být dále změněna tak, aby zavedla novou povinnost informovat

([20]) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

([21]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828 ze dne 25. listopadu 2020 o zástupných žalobách na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů a o zrušení směrnice 2009/22/ES (Úř. věst. L 409, 4.12.2020, s. 1).

spotřebitele o právu zvolit si mezi opravou a výměnou, jakož i o prodloužení doby odpovědnosti, pokud se spotřebitel rozhodne pro opravu, čímž se zvýší povědomí o obou alternativách a výhodnosti volby ve prospěch opravy. Tento požadavek na informace by podpořil udržitelnou spotřebu a přispěl by k oběhovému hospodářství.

(42) S cílem podpořit spotřebitele a motivovat k opravě by prodávající mohl s ohledem na specifika příslušné kategorie zboží zapůjčit spotřebiteli náhradní zboží, pokud oprava není provedena v přiměřené lhůtě či bez významných obtíží. Toto náhradní zboží by rovněž mohlo být renovovaným zbožím. Náhradní zboží by mělo být spotřebiteli zapůjčeno v každém případě dočasně a bezplatně. Prodávající by navíc měl opravu provést vždy v přiměřené lhůtě. Poskytnutí zapůjčeného zboží na dobu trvání opravy může spotřebitele ušetřit významných obtíží, ale nemůže odůvodňovat nepřiměřeně dlouhou dobu potřebnou k opravě. Kromě toho by prodávající mohl v případě výměny jako prostředku nápravy a na žádost spotřebitele poskytnout spotřebiteli renovované zboží.

(43) S cílem umožnit prosazování pravidel stanovených v této směrnici prostřednictvím zástupných žalob je nezbytné změnit přílohu I směrnice (EU) 2020/1828. Mají-li mít příslušné orgány určené svými členskými státy možnost spolupracovat a koordinovat činnost mezi sebou a s Komisí s cílem prosazovat dodržování pravidel stanovených v této směrnici, je nezbytné změnit přílohu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 ([22]).

(44) S cílem umožnit hospodářským subjektům přizpůsobit se by měla být zavedena přechodná ustanovení týkající se uplatňování některých článků této směrnice. Změna směrnice (EU) 2019/771 by se měla vztahovat pouze na kupní smlouvy uzavřené po 31. červenci 2026, aby byla zajištěna právní jistota a prodávající měli dostatek času přizpůsobit se změněným prostředkům nápravy, kterými jsou opravy a výměny.

(45) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ([23]) zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

(46) Členské státy nemohou uspokojivě dosáhnout podpory oprav zboží zakoupeného spotřebiteli, jejímž cílem je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu, při současném zajišťování vysoké úrovně ochrany životního prostředí a spotřebitele. Vznikající vnitrostátní závazná pravidla na podporu udržitelné spotřeby prostřednictvím oprav vad mimo oblast působnosti směrnice (EU) 2019/771 se pravděpodobně budou lišit a povedou k roztříštěnosti vnitřního trhu. Členské státy nesmějí měnit plně harmonizovaná pravidla týkající se vad v rámci odpovědnosti prodávajícího, která jsou stanovena ve směrnici (EU) 2019/771. Cíle této směrnice lze vzhledem k jejímu rozsahu a účinkům lépe dosáhnout na úrovni Unie prostřednictvím plně harmonizovaných společných pravidel na podporu oprav v rámci odpovědnosti prodávajícího stanovené ve směrnici (EU) 2019/771 a mimo rámec této odpovědnosti. Unie proto může přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(47) Tato směrnice respektuje základní práva a svobody a snaží se zajistit plné dodržování zejména článků 16, 26, 37, 38 a 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Přispívá ke zlepšení kvality životního prostředí v souladu s článkem 37 Listiny tím, že podporuje udržitelnou spotřebu zboží, a tím snižuje negativní dopady na životní prostředí způsobené předčasnou likvidací životaschopného zboží. Tato směrnice zajišťuje plné dodržování článku 38 o ochraně spotřebitele tím, že posiluje práva spotřebitelů týkající se vad, které se vyskytnou nebo projeví mimo rámec odpovědnosti prodávajícího podle směrnice (EU) 2019/771. Zajišťuje také dodržování svobody podnikání v souladu s článkem 16 Listiny tím, že chrání smluvní volnost a podporuje rozvoj opravárenských služeb

([22]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 ze dne 12. prosince 2017 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 1).

([23]) Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

na vnitřním trhu. Tato směrnice přispívá k integraci osob se zdravotním postižením v souladu s článkem 26 Listiny tím, že usnadňuje přístupnost evropské online platformy pro osoby se zdravotním postižením. Cílem této směrnice je zajistit plné dodržování článku 47 Listiny o právu na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces prostřednictvím účinných donucovacích prostředků,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět, účel a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví společná pravidla na posílení ustanovení týkajících se oprav zboží s cílem přispět k řádnému fungování vnitřního trhu a zároveň zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele a životního prostředí.

2. Tato směrnice se vztahuje na opravu zboží zakoupeného spotřebitelem v případě vady zboží, která se vyskytne nebo se projeví mimo rámec odpovědnosti prodávajícího podle článku 10 směrnice (EU) 2019/771.

3. Články 5 a 6 se použijí pouze na zboží, pro které jsou požadavky na opravitelnost stanoveny právními akty Unie uvedenými v příloze II, a v tom rozsahu, v jakém jsou tyto požadavky v těchto aktech stanoveny.

4. Touto směrnicí není dotčena směrnice (EU) 2018/958.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „spotřebitelem“ spotřebitel ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice (EU) 2019/771;

2) „opravářem“ fyzická nebo právnická osoba, která v souvislosti se svým obchodem, podnikáním, řemeslem nebo povoláním poskytuje opravárenské služby, včetně výrobců a prodávajících, kteří poskytují opravárenské služby, a poskytovatelů opravárenských služeb, ať už jsou nezávislí, nebo s těmito výrobci či prodávajícími propojení;

3) „opravou“ oprava ve smyslu v čl. 2 bodu 20 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1781;

4) „prodávajícím“ prodávající ve smyslu čl. 2 bodu 3 směrnice (EU) 2019/771;

5) „výrobcem“ výrobce ve smyslu čl. 2 bodu 42 nařízení (EU) 2024/1781;

6) „zplnomocněným zástupcem“ zplnomocněný zástupce ve smyslu čl. 2 bodu 43 nařízení (EU) 2024/1781;

7) „dovozcem“ dovozce ve smyslu čl. 2 bodu 44 nařízení (EU) 2024/1781;

8) „distributorem“ distributor ve smyslu čl. 2 bodu 45 nařízení (EU) 2024/1781;

9) „zbožím“ zboží ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice (EU) 2019/771 s výjimkou vody, plynu a elektřiny;

10) „renovací“ renovace ve smyslu čl. 2 bodu 18 nařízení (EU) 2024/1781;

11) „požadavky na opravitelnost“ požadavky podle právních aktů Unie uvedených v příloze II, které umožňují opravu zboží, včetně požadavků na snadnější demontáž, požadavků týkajících se přístupu k náhradním dílům a k informacím a nástrojům souvisejícím s opravami, které se vztahují na zboží nebo konkrétní součásti zboží;

12) „trvalým nosičem“ trvalý nosič ve smyslu čl. 2 bodu 11 směrnice (EU) 2019/771.

Článek 3

Úroveň harmonizace

Členské státy nesmějí ve svém vnitrostátním právu ponechat ani zavádět ustanovení odchylná od ustanovení této směrnice.

Článek 4

Evropský informační formulář o opravě

1. Opraváři mohou spotřebiteli poskytnout evropský informační formulář o opravě uvedený v příloze I. Evropský informační formulář o opravě se poskytuje na trvalém nosiči a v přiměřené lhůtě po podání žádosti a předtím, než je spotřebitel vázán smlouvou o poskytování opravárenských služeb.

2. Evropský informační formulář o opravě je poskytován bezplatně.

3. Odchylně od odstavce 2, je-li k určení povahy vady, druhu opravy a odhadu ceny opravy nezbytná diagnostická služba, včetně fyzické kontroly nebo kontroly na dálku, může opravář požádat spotřebitele, aby zaplatil nezbytné náklady na tuto službu.

Aniž je dotčena směrnice 2011/83/EU, opravář informuje spotřebitele o nákladech na diagnostickou službu.

4. V evropském informačním formuláři o opravě musí být jasným a srozumitelným způsobem uvedeny tyto podmínky opravy:

a) identifikační údaje opraváře;

b) zeměpisnou adresu, na které je opravář usazen, jakož i telefonní číslo a e-mailovou adresu opraváře a, pokud jsou k dispozici, další prostředky online komunikace, které spotřebiteli umožní rychle, efektivně a přístupným způsobem opraváře kontaktovat a komunikovat s ním;

c) zboží, které má být opraveno;

d) povahu vady a druh navrhované opravy;

e) cenu nebo, pokud cenu nelze rozumně stanovit předem, způsob výpočtu ceny a maximální cenu za opravu;

f) dobu potřebnou k provedení opravy;

g) dostupnost dočasného náhradního zboží po dobu opravy a případné náklady spotřebitele za poskytnutí dočasné náhrady;

h) místo, kde spotřebitel předává zboží k opravě;

i) v příslušných případech dostupnost doplňkových služeb, jako je odstranění, instalace a přeprava, které opravář nabízí, a případné podrobné náklady na tyto služby pro spotřebitele;

j) doba platnosti evropského informačního formuláře o opravě;

k) v příslušných případech doplňující informace.

5. Opravář nesmí měnit podmínky opravy uvedené v evropském informačním formuláři o opravě po dobu 30 kalendářních dnů ode dne, kdy byl tento formulář poskytnut spotřebiteli. Opravář a spotřebitel se mohou dohodnout na delší době platnosti evropského informačního formuláře o opravě. Pokud spotřebitel během doby platnosti přijme podmínky uvedené v evropském informačním formuláři o opravě, je opravář povinen provést opravu za těchto podmínek.

6. Pokud opravář poskytl spotřebiteli úplný a přesný evropský informační formulář o opravě, má se za to, že splnila tyto požadavky:

a) požadavky na informace týkající se hlavních vlastností opravárenské služby stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. a) a čl. 6 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/83/EU a v čl. 22 odst. 1 písm. j) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ([24]);

b) požadavky na informace týkající se totožnosti a kontaktních údajů opraváře stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. b) a čl. 6 odst. 1 písm. b) a c) směrnice 2011/83/EU, čl. 22 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/123/ES a čl. 5 odst. 1 písm. a), b) a c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ([25]);

c) požadavky na informace o ceně stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. c) a čl. 6 odst. 1 písm. e) směrnice 2011/83/EU a v čl. 22 odst. 1 písm. i) a odst. 3 písm. a) směrnice 2006/123/ES;

d) požadavky na informace týkající se podmínek pro poskytnutí opravárenské služby a lhůty, v níž má být poskytnuta, stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. d) a čl. 6 odst. 1 písm. g) směrnice 2011/83/EU.

Článek 5

Povinnost provést opravu

1. Členské státy zajistí, aby výrobce na žádost spotřebitele opravil zboží, pro které jsou požadavky na opravitelnost stanoveny v právních aktech Unie uvedených v příloze II, a to v tom rozsahu, v jakém jsou v nich tyto požadavky stanoveny. Výrobce není povinen takové zboží opravit, pokud oprava není možná. Aby splnil svou povinnost provést opravu, může výrobce zadat opravu subdodavatelům.

2. Oprava podle odstavce 1 se provádí za těchto podmínek:

a) je provedena buď bezplatně, nebo za přiměřenou cenu;

b) je provedena v přiměřené lhůtě od okamžiku, kdy je zboží ve fyzickém držení výrobce, kdy obdržel zboží nebo kdy mu spotřebitel ke zboží umožnil přístup;

c) po dobu trvání opravy může výrobce spotřebiteli zdarma nebo za přiměřený poplatek zapůjčit náhradní zboží a

d) v případech, kdy oprava není možná, může výrobce nabídnout spotřebiteli renovované zboží.

3. Pokud je výrobce, který je povinen provést opravu podle odstavce 1, usazen mimo Unii, plní povinnost výrobce jeho zplnomocněný zástupce v Unii. Pokud výrobce nemá v Unii zplnomocněného zástupce, plní povinnost výrobce dovozce dotčeného zboží. Pokud žádný dovozce neexistuje, plní povinnost výrobce distributor dotčeného zboží. Aby splnili svou povinnost provést opravu, mohou zplnomocněný zástupce, dovozce a distributor zadat opravu subdodavatelům.

4. Výrobci, kteří zajišťují dostupnost náhradních dílů a nástrojů ke zboží, na něž se vztahují právní akty Unie uvedené v příloze II, nabízejí tyto náhradní díly a nástroje za přiměřenou cenu, která neodrazuje od oprav.

5. Výrobci nebo v příslušných případech zplnomocnění zástupci, dovozci nebo distributoři, kteří mají povinnost provést opravu podle tohoto článku, zajistí, aby spotřebitelé měli prostřednictvím volně přístupných internetových stránek přístup k informacím o orientačních cenách účtovaných za typickou opravu zboží, na něž se vztahují právní akty Unie uvedené v příloze II.

([24]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36).

([25]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

6. Výrobci nesmějí používat žádná smluvní ustanovení, ani hardwarové nebo softwarové techniky, které brání opravě zboží, na něž se vztahují právní akty Unie uvedené v příloze II, není-li to odůvodněno oprávněnými a objektivními faktory, včetně ochrany práv duševního vlastnictví podle práva Unie a vnitrostátního práva. Výrobci nesmějí zejména bránit nezávislým opravářům v používání originálních či použitých náhradních dílů, kompatibilních náhradních dílů a náhradních dílů vytvořených 3D tiskem, pokud jsou v souladu s požadavky unijního nebo vnitrostátního práva, jako jsou požadavky na bezpečnost výrobku nebo soulad s právem duševního vlastnictví. Tímto odstavcem nejsou dotčeny zvláštní požadavky právních aktů Unie uvedených v příloze II, ani unijní a vnitrostátní právní předpisy upravující ochranu práv duševního vlastnictví.

7. Výrobci nesmějí odmítnout provést opravu zboží, na něž se vztahují právní akty Unie uvedené v příloze II, pouze z toho důvodu, že předchozí opravu provedli jiní opraváři nebo jiné osoby.

8. Aniž je dotčena povinnost provést opravu podle tohoto článku, mohou spotřebitelé požadovat opravu u kteréhokoli opraváře podle svého výběru.

9. S ohledem na vývoj právních předpisů přijme Komise v souladu s článkem 20 akty v přenesené pravomoci za účelem změny přílohy II aktualizací seznamu právních aktů Unie stanovujících požadavky na opravitelnost. Komise přijme tyto akty v přenesené pravomoci bez zbytečného odkladu po zveřejnění příslušného právního aktu Unie, nejpozději 12 měsíců po tomto zveřejnění.

Článek 6

Informace o povinnosti provést opravu

Členské státy zajistí, aby výrobce nebo v příslušných případech zplnomocněný zástupce, dovozce nebo distributor alespoň po celou dobu trvání své povinnosti provést opravu podle článku 5 bezplatně zpřístupňovali informace o svých opravárenských službách, a to snadno dostupným, jasným a srozumitelným způsobem.

Článek 7

Evropská online platforma pro opravy

1. Zřizuje se evropská online platforma pro opravy (dále jen „evropská online platforma“), která spotřebitelům umožní nalézt opraváře a v příslušných případech prodávající renovovaného zboží, kupující vadného zboží určeného k renovaci nebo komunitně vedené iniciativy v oblasti oprav. Evropská online platforma se skládá z vnitrostátních sekcí, které používají společné online rozhraní, a obsahuje odkazy na vnitrostátní online platformy pro opravy uvedené v odstavci 3 (dále jen „vnitrostátní online platformy“).

2. Do 31. července 2027 vytvoří Komise pro evropskou online platformu společné rozhraní. Toto společné rozhraní musí splňovat požadavky stanovené v odstavci 6 a musí být dostupné ve všech úředních jazycích Unie. Komise následně zajistí technickou údržbu společného rozhraní.

3. Členské státy používají společné online rozhraní uvedené v odstavci 2 pro své vnitrostátní sekce. Členské státy, které mají alespoň jednu vnitrostátní online platformu, veřejnou či soukromou, která pokrývá celé jejich území a splňuje ustanovení odstavce 6, však nejsou povinny zřídit vnitrostátní sekci na evropské online platformě. Namísto toho se na evropské online platformě uvedou odkazy na tyto vnitrostátní online platformy. Členské státy zajistí, aby jejich vnitrostátní online platformy byly v provozu do 31. července 2027.

4. Členské státy mohou rozšířit oblast působnosti své vnitrostátní sekce na evropské online platformě nebo v příslušných případech na své vnitrostátní online platformě tak, aby se vztahovala nejen na opraváře, ale také na prodávající zboží, které bylo renovováno, kupující vadného zboží určeného k renovaci nebo na komunitně vedené iniciativy v oblasti oprav.

5. Využívání vnitrostátních sekcí a vnitrostátních online platforem v rámci evropské online platformy je pro spotřebitele bezplatné. Registrace je dobrovolná pro opraváře a v příslušných případech pro prodávající zboží, které bylo renovováno, a kupující vadného zboží určeného k renovaci nebo komunitně vedené iniciativy v oblasti oprav.

6. Vnitrostátní sekce, které používají společné online rozhraní, a vnitrostátní online platformy, musí:

a) zahrnovat vyhledávací funkce týkající se zboží, místa opravárenských služeb, včetně funkce zobrazení na mapě, poskytování přeshraničních služeb, podmínek opravy, včetně doby potřebné k provedení opravy, dostupnosti dočasného náhradního zboží a místa, kde spotřebitel předá zboží k opravě, dostupnosti a podmínek doplňkových služeb, včetně odstranění, instalace a přepravy, které nabízejí opraváři, a platných evropských nebo vnitrostátních norem kvality pro opravy;

b) v příslušných případech zahrnovat funkci vyhledávání prodávajících zboží, které bylo renovováno, kupujících vadného zboží určeného k renovaci nebo komunitně vedených iniciativ v oblasti oprav;

c) umožnit spotřebitelům vyžádat si evropský informační formulář o opravě od opravářů, kteří tento formulář nabízejí;

d) umožnit opravářům pravidelnou aktualizaci svých kontaktních údajů a služeb;

e) umožnit opravářům uvádět, že dodržují použitelné unijní nebo vnitrostátní normy kvality;

f) umožnit přístupnost prostřednictvím vnitrostátních internetových stránek připojených k jednotné digitální bráně zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ([26]);

g) zajistit přístupnost osobám se zdravotním postižením a

h) poskytnout kontaktní formuláře, jejichž prostřednictvím mohou uživatelé ohlásit technické problémy související s fungováním evropské online platformy, jakož i nepřesnosti týkající se informací poskytovaných opraváři a v příslušných případech prodávajícími zboží, které bylo renovováno, kupujícími vadného zboží určeného k renovaci nebo komunitně vedenými iniciativami v oblasti oprav.

7. Evropská online platforma umožní shromažďování neosobních údajů týkajících se fungování vnitrostátních sekcí.

8. Členské státy a Komise přijmou vhodná opatření k tomu, aby informovaly spotřebitele, příslušné hospodářské subjekty a prodávající o dostupnosti evropské online platformy.

Článek 8

Skupina odborníků

Komise zřídí skupinu odborníků složenou ze zástupců všech členských států, které předsedá zástupce Komise. Úkolem skupiny odborníků je poskytovat Komisi poradenství, pokud jde o koncepci a fungování evropské online platformy a jejích vnitrostátních sekcí.

Článek 9

Vnitrostátní kontaktní místa

1. Do 31. července 2026 informují členské státy Komisi o:

a) vnitrostátním kontaktním místu, které určily pro evropskou online platformu, nebo

b) vnitrostátní online platformě, kterou zřídily nebo zřídí v souladu s čl. 7 odst. 3.

2. Do 31. července 2026 mohou členské státy využívající vnitrostátní sekce evropské online platformy přijmout v souladu s právem Unie podmínky přístupu k jejich vnitrostátní sekci pro registraci opravářů a v příslušných případech prodávajících zboží, které bylo renovováno, kupujících vadného zboží určeného k renovaci a komunitně vedených iniciativ v oblasti oprav. Tyto podmínky mohou zejména stanovit předchozí schválení registrace ve vnitrostátní sekci vnitrostátním kontaktním místem nebo požadavky na odbornou kvalifikaci. Dotčené členské státy do výše uvedeného data informují Komisi o všech přijatých podmínkách přístupu.

([26]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1).

3. Členské státy, které používají vnitrostátní sekce evropské online platformy a uplatňují podmínky uvedené v odstavci 2 tohoto článku, zajistí, aby jejich vnitrostátní sekce byla zprovozněna do šesti měsíců ode dne, kdy Komise poskytne společné online rozhraní stanovené v čl. 7 odst. 2.

4. Vnitrostátní kontaktní místo odpovídá za plnění následujících úkolů:

a) poskytování přístupu do své vnitrostátní sekce za účelem registrace opravářů a v příslušných případech prodávajících zboží, které bylo renovováno, kupujících vadného zboží určeného k renovaci a komunitně vedených iniciativ v oblasti oprav;

b) zajišťování souladu s veškerými podmínkami přístupu stanovenými členskými státy podle odstavce 2 a

c) poskytování pomoci Komisi v rámci provozu vnitrostátních sekcí evropské online platformy.

Článek 10

Opatření pro mikropodniky a malé a střední podniky

Komise případně přijme pokyny na podporu zejména mikropodniků a malých a středních podniků při plnění požadavků a povinností stanovených v této směrnici.

Článek 11

Prosazování

1. Členské státy zajistí, aby byly k dispozici odpovídající a účinné prostředky pro zajištění souladu s touto směrnicí.

2. Prostředky uvedené v odstavci 1 zahrnují ustanovení umožňující jednomu nebo několika z následujících subjektů, které určí vnitrostátní právo, podat žalobu podle vnitrostátního práva u soudu nebo u příslušných správních orgánů dotčeného členského státu, aby se zajistilo, že se použijí vnitrostátní ustanovení, kterými se provádí tato směrnice:

a) veřejnoprávní subjekty nebo jejich zástupci;

b) spotřebitelské organizace, které mají oprávněný zájem na ochraně spotřebitelů nebo životního prostředí;

c) profesní organizace, které mají oprávněný zájem na žalobě.

Článek 12

Informace pro spotřebitele

Členské státy přijmou vhodná opatření, aby pro spotřebitele zajistily dostupnost informací o právech spotřebitelů podle této směrnice a o způsobech vymáhání těchto práv, a to i na vnitrostátních internetových stránkách připojených k jednotné digitální bráně zřízené nařízením (EU) 2018/1724.

Článek 13

Opatření členských států na podporu oprav

1. Členské státy přijmou alespoň jedno opatření na podporu oprav.

2. Do 31. července 2029 oznámí členské státy Komisi jedno nebo více opatření přijatých podle odstavce 1. Komise zveřejní informace o opatřeních oznámených členskými státy.

Článek 14

Kogentní povaha

1. Pokud není v této směrnici stanoveno jinak, jakákoli smluvní dohoda, která k újmě spotřebitele vylučuje použití vnitrostátních opatření provádějících tuto směrnici, odchyluje se od nich nebo mění jejich účinek, není pro spotřebitele závazná.

2. Tato směrnice nebrání opraváři v tom, aby nabízel spotřebiteli smluvní podmínky, které přesahují rámec ochrany stanovený touto směrnicí.

Článek 15

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních ustanovení přijatých podle článků 4, 5 a 6 a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy do 31. července 2026 oznámí Komisi stanovené sankce a přijatá opatření a neprodleně jí oznámí i všechny jejich následné změny, které se jich budou týkat.

Článek 16

Změna směrnice (EU) 2019/771

Směrnice (EU) 2019/771 se mění takto:

1) V čl. 7 odst. 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) být v množství a mít kvalitu a další vlastnosti, a to i z hlediska trvanlivosti, opravitelnosti, funkčnosti, kompatibility a bezpečnosti, které jsou obvyklé pro zboží stejného druhu a které může spotřebitel rozumně očekávat vzhledem k povaze zboží a s přihlédnutím k jakémukoli veřejnému prohlášení učiněnému prodávajícím nebo v jeho zastoupení nebo jinými osobami v dřívějších fázích řetězce transakcí, včetně výrobce, zejména v reklamě nebo v označení.“

2) Článek 10 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Pokud se v souladu s čl. 13 odst. 2 provede jako prostředek nápravy k uvedení zboží do souladu oprava, prodlouží se doba odpovědnosti jednou o dvanáct měsíců.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členské státy mohou ponechat v platnosti nebo zavést delší lhůty, než jsou lhůty uvedené v odstavcích 1, 2 a 2a.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. Členské státy, které v souladu s odstavcem 3 nebo odstavcem 5 nestanoví pevné lhůty pro odpovědnost prodávajícího nebo stanoví pouze promlčecí lhůtu pro prostředky nápravy, se mohou odchýlit od odstavce 2a za předpokladu, že zajistí, aby odpovědnost prodávajícího nebo promlčecí lhůta pro prostředky nápravy v případě opravy byla nejméně tři roky.“

3) V článku 13 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„2a. Dříve, než prodávající poskytne prostředek nápravy k uvedení zboží do souladu, informuje spotřebitele o jeho právu zvolit si mezi opravou a výměnou, jakož i o možnosti prodloužení doby odpovědnosti stanovené v čl. 10 odst. 2a.“

4) V článku 14 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Oprava nebo výměna musí být provedena:

a) bezplatně;

b) v přiměřené lhůtě od okamžiku, kdy byl prodávající spotřebitelem o nesouladu informován;

c) bez významných obtíží pro spotřebitele, přičemž se zohlední povaha zboží a účel, pro který spotřebitel zboží vyžadoval.

Během opravy může prodávající s ohledem na specifika příslušné kategorie zboží, zejména s ohledem na potřebu spotřebitele mít dané zboží trvale k dispozici, zapůjčit spotřebiteli bezplatně náhradní zboží, včetně renovovaného zboží.

Prodávající může na výslovnou žádost spotřebitele poskytnout renovované zboží, aby splnil svou povinnost výměny zboží.“

Článek 17

Změna směrnice (EU) 2020/1828

V příloze I směrnice (EU) 2020/1828 se doplňuje nový bod, který zní:

„69) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1799 ze dne 13. června 2024 o společných pravidlech na podporu oprav zboží a o změně nařízení (EU) 2017/2394 a směrnic (EU) 2019/771 a (EU) 2020/1828 (Úř. věst. L, 2024/1799, 10.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj).“

Článek 18

Změna nařízení (EU) 2017/2394

V příloze nařízení (EU) 2017/2394 se doplňuje nový bod, který zní:

„29. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1799 ze dne 13. června 2024 o společných pravidlech na podporu oprav zboží a o změně nařízení (EU) 2017/2394 a směrnic (EU) 2019/771 a (EU) 2020/1828 (Úř. věst. L, 2024/1799, 10.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj).“

Článek 19

Zprávy Komise a přezkum

1. Do 31. července 2031 předloží Komise zprávu o uplatňování této směrnice. Ve zprávě se posoudí přínos této směrnice, a zejména jejích článků 5 a 16 k podpoře oprav na vnitřním trhu, včetně oprav zboží, na něž se vztahují požadavky na opravitelnost mimo zákonnou záruku, a možnosti spotřebitelů rozhodnout se v rámci zákonné záruky pro opravu zboží, jakož i dopad této směrnice na podniky a spotřebitele.

2. Ve zprávě se dále posoudí účinnost pobídek k rozhodnutí se pro opravu, včetně rozšíření zákonné záruky, a potřeba podporovat obchodní záruky za opravárenské služby a přijmout pravidla týkající se odpovědnosti opravářů za opravy.

3. S ohledem na článek 7 se ve zprávě posoudí účinnost evropské online platformy na základě informací o počtu aktivních poskytovatelů opravárenských služeb a o počtu spotřebitelů, kteří měli k evropské online platformě přístup.

4. Komise předloží zprávu Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné pro vypracování této zprávy. Ke zprávě se případně připojí legislativní návrh.

5. Nezbytná úroveň harmonizace potřebná k zajištění rovných podmínek pro společnosti na vnitřním trhu, včetně sbližování vnitrostátních právních předpisů členských států provádějících tuto směrnici a rozdílů mezi nimi, zejména pokud jde o doby odpovědnosti, se posoudí v rámci přezkumu stanoveného v článku 25 směrnice (EU) 2019/771.

Článek 20

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle čl. 5 odst. 9 je Komisi svěřena na dobu šesti let ode dne 31. srpna 2024. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto šestiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci podle čl. 5 odst. 9 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti žádných již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 5 odst. 9 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 21

Přechodná ustanovení

Článek 16 této směrnice se nevztahuje na kupní smlouvy uzavřené před 31. červencem 2026.

Článek 22

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. července 2026. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Členské státy tyto předpisy použijí ode dne 31. července 2026.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 23

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 24

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 13. června 2024.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předsedkyně	*předseda*
R. METSOLA	M. MICHEL

PŘÍLOHA I

EVROPSKÝ INFORMAČNÍ FORMULÁŘ O OPRAVĚ

Část I

Totožnost a kontaktní údaje opraváře poskytujícího opravárenskou službu

Opravář	[Název]
Adresa	[Poštovní adresa, kterou má spotřebitel používat]
Telefonní číslo	
E-mailová adresa	
Jiné prostředky online komunikace, pokud je opravář poskytuje, které spotřebiteli umožňují opraváře rychle a efektivně kontaktovat a komunikovat s ním	

Část II

Informace o opravárenské službě

Zboží, které má být opraveno	[Identifikace zboží]
Povaha vady	[Popis vady]
Navrhovaný druh opravy	[Jaká opatření budou přijata k odstranění vady]
Cena za opravu nebo, pokud ji nelze stanovit, použitelný způsob výpočtu a maximální cena opravy	[To znamená celkovou částku, nebo není-li to možné, způsob výpočtu a maximální cenu za opravárenskou službu v eurech/státní měně]
Lhůta pro provedení opravy	[Lhůta, v níž se opravář zavazuje službu provést vyjádřená ve dnech]
Dostupnost dočasného náhradního zboží	[Dočasné náhradní zboží znamená, že spotřebitel obdrží rovnocenné zboží pro použití po dobu opravy; opravář musí uvést „ano“ nebo „ne“]
Pokud ano, uveďte případné odpovídající náklady	[V eurech/v národní měně]
Místo pro předání zboží	[Místo, kde spotřebitel předá zboží k opravě]
V příslušných případech dostupnost doplňkových služeb	[Uveďte, zda a v jakém rozsahu jsou nabízeny doplňkové služby, jako je odstranění, instalace a přeprava, nebo „Žádné“, pokud pro danou opravu nejsou nabízeny žádné doplňkové služby]
Pokud ano, uveďte případné odpovídající náklady	[V eurech/národní měně u každé nabízené služby]
Doba platnosti evropského informačního formuláře o opravě	[Doba platnosti v délce alespoň 30 dní]
V příslušných případech doplňující informace	

Údaje v hranatých závorkách představují vysvětlivky pro opraváře a musí být nahrazeny příslušnými informacemi.

PŘÍLOHA II

SEZNAM PRÁVNÍCH AKTŮ UNIE STANOVUJÍCÍCH POŽADAVKY NA OPRAVITELNOST

1. V případě praček pro domácnost a praček se sušičkou pro domácnost, nařízení Komise (EU) 2019/2023 ([1])
2. V případě myček nádobí pro domácnost, nařízení Komise (EU) 2019/2022 ([2])
3. V případě chladicích spotřebičů nařízení Komise (EU) 2019/2019 ([3])
4. V případě elektronických displejů nařízení Komise (EU) 2019/2021 ([4])
5. V případě svařovacích zařízení nařízení Komise (EU) 2019/1784 ([5])
6. V případě vysavačů nařízení Komise (EU) č. 666/2013 ([6])
7. V případě serverů a datových úložišť nařízení Komise (EU) 2019/424 ([7])
8. V případě mobilních telefonů, bezdrátových telefonů a počítačů typu slate nařízení Komise (EU) 2023/1670 ([8])
9. V případě bubnových sušiček pro domácnost nařízení Komise (EU) 2023/2533 ([9])
10. V případě zboží se zabudovanou baterií lehkých dopravních prostředků nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542 ([10])

([1]) Nařízení Komise (EU) 2019/2023 ze dne 1. října 2019, kterým se stanoví požadavky na ekodesign praček pro domácnost a praček se sušičkou pro domácnost podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, mění nařízení Komise (ES) č. 1275/2008 a zrušuje nařízení Komise (EU) č. 1015/2010 (Úř. věst. L 315, 5.12.2019, s. 285).

([2]) Nařízení Komise (EU) 2019/2022 ze dne 1. října 2019, kterým se stanoví požadavky na ekodesign myček nádobí pro domácnost podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, mění nařízení Komise (ES) č. 1275/2008 a zrušuje nařízení Komise (EU) č. 1016/2010 (Úř. věst. L 315, 5.12.2019, s. 267).

([3]) Nařízení Komise (EU) 2019/2019 ze dne 1. října 2019, kterým se stanoví požadavky na ekodesign chladicích spotřebičů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 643/2009 (Úř. věst. L 315, 5.12.2019, s. 187).

([4]) Nařízení Komise (EU) 2019/2021 ze dne 1. října 2019, kterým se stanoví požadavky na ekodesign elektronických displejů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, mění nařízení Komise (ES) č. 1275/2008 a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 642/2009 (Úř. věst L 315, 5.12.2019, s. 241).

([5]) Nařízení Komise (EU) 2019/1784 ze dne 1. října 2019, kterým se stanoví požadavky na ekodesign svařovacích zařízení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES (Úř. věst. L 272, 25.10.2019, s. 121).

([6]) Nařízení Komise (EU) č. 666/2013 ze dne 8. července 2013, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign vysavačů (Úř. věst. L 192, 13.7.2013, s. 24).

([7]) Nařízení Komise (EU) 2019/424 ze dne 15. března 2019, kterým se stanoví požadavky na ekodesign serverů a datových úložišť podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES a kterým se mění nařízení Komise (EU) č. 617/2013 (Úř. věst. L 74, 18.3.2019, s. 46).

([8]) Nařízení Komise (EU) 2023/1670 ze dne 16. června 2023, kterým se stanoví požadavky na ekodesign chytrých telefonů, mobilních telefonů jiných než chytrých telefonů, bezdrátových telefonů a počítačů typu slate na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES a kterým se mění nařízení Komise (EU) 2023/826 (Úř. věst. L 214, 31.8.2023, s. 47).

([9]) Nařízení Komise (EU) 2023/2533 ze dne 17. listopadu 2023, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign bubnových sušiček pro domácnost, mění nařízení Komise (EU) 2023/826 a zrušuje nařízení Komise (EU) č. 932/2012 (Úř. věst. L, 2023/2533, 22.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2533/oj).

([10]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542 ze dne 12. července 2023 o bateriích a odpadních bateriích, o změně směrnice 2008/98/ES a nařízení (EU) 2019/1020 a o zrušení směrnice 2006/66/ES (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 1).